

Dalekohled

Lucie Bílá

Až budeš stát v sešeřelém krámě
a venku bude pršet a vevnitř bude hic
prosím tě, lásko, vzpomeň si na mě
kup jen sirky a dalekohled a jinak nic

Já se chci jenom lidem dívat do bytů
ne, nejsem šmírák, jsem zloděj lidských pocitů

Do tmy černý jak krém na boty
rozsvítěj okna v katedrále nicoty
můžem se spolu dívat
netušení svědci
jak ve svých krabičkách
si přenášejí věci

Magické obřady
a obětiny večerů
pohřebiště luncheonmeatů
a hurá do peřin

A už je jedno
kdo s kým žije
kdo koho miluje
kdo koho bije